

TEATRE-MUSEU DALÍ: LA CÚPULA

Esmentar la cúpula geodèsica del Teatre-Museu és recordar la figura d'Emilio Pérez Piñero i una de les seves obres més famoses, que ha canviat la silueta de la ciutat de Figueres, i que li valgué el premi Perret.

El març de 1964, a l'avantprojecte del Museu, ja es tractà i es dibuixà un quadrant de la cúpula de Fuller, que havia de cobrir l'escenari. Dalí s'havia entusiasmat amb la idea de la cúpula. El 10 de gener de 1965, deia en unes declaracions a "La Vanguardia": "...col·locarem la cúpula amb helicòpter, per començar la casa pel teulat". I en una dedicatòria que em posà en una fotografia escriví: "Vaig dir a Guardiola: Pel teulat".

Dalí perseguia la cúpula de Fuller (per a mi un impossible) i així a "La Vanguardia" de l'1 d'agost de 1965, quan ni s'entreveia la possibilitat de cap obra a l'edifici del Teatre, Dalí tornà a parlar de "la cúpula que farà Fuller, de la casa pel teulat i de l'helicòpter".

Les cúpules geodèsiques s'identificaven amb el nom de Fuller. I no era ni raonable pensar que es podria encarregar l'obra al nord-americà.

Ara, quan aquest element arquitectònic s'ha convertit en un element característic de Figueres i de la seva silueta, hem de reconèixer que aquesta construcció, que no en té cap de semblant a Espanya, la devem a Dalí... i a Pérez Piñero. Aquest va ésser el nom màgic, la gran sorpresa, una notícia que ens costava de creure, i que des que la vam entreveure vam estar intranquils per comprovar-la. Qui va difondre la notícia fou el doctor arquitecte Sr. Antonio Cámara Niño, catedràtic de l'Escola Superior d'Arquitectura de Madrid, i col·laborador de la Direcció General d'Arquitectura. Va realitzar un viatge, per encàrrec de la darrera, a Figueres, per tal de conèixer l'edifici "in situ" i posar-se d'acord amb els arquitectes Srs. Ros de Ramis i Bonaterra Matas. Va ésser el maig de 1969.

Quant al disseny de Dalí de cobrir el Teatre amb una cúpula de Fuller, el senyor Cámara Niño explicà que a Madrid hi havia un arquitecte que s'havia especialitzat en aquest tipus d'estructures i que era l'únic que les feia a Espanya. Ens semblava increïble i ens treia un pes de sobre. Cámara ens donà més detalls: Es tractava d'un arquitecte jove, a qui

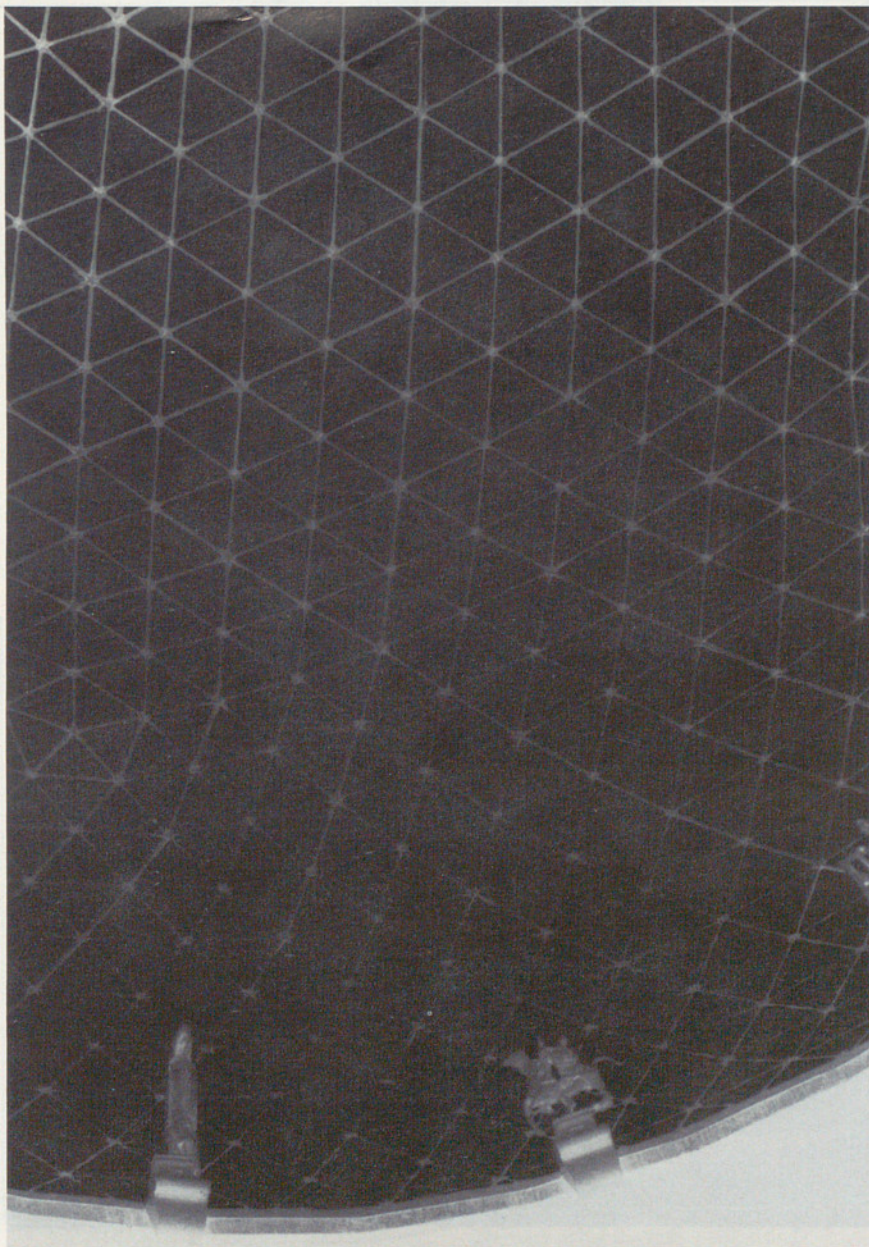

FOTO: JOAN MA. PAU

ens descrivia com un home genial, apartat de tot, que treballava molt desconectat i que ni tan sols tenia telèfon.

En tornar a Madrid, el senyor Cámara es disposà a ajudar-nos en la solució de la Cúpula i, certament, es preocupà molt de la il·lusió de Dalí.

Ben informat Dalí de tots aquests detalls, estava entusiasmat en poder contactar amb l'arquitecte capaç de resoldre la cúpula segons els sistemes Fuller.

El senyor Cámara que, a més, es convertí en el nostre valedor al Ministeri de l'Habitatge per tirar endavant el projecte del Museu, i refer allà mateix l'expedient amb noves mesures per fer les descomposicions de preus exigides, escrivia en relació amb el Projecte del Museu Dalí,

el 10 de juny de 1969: "Un dels detalls que demanaven (al Ministeri) eren els detalls de la cúpula i estudi de l'estructura sustentant; tant d'ella com dels elements en voladís i d'altres, del projecte. En relació amb la cúpula, he escrit al senyor Emilio Pérez Piñero (autor de cúpules espacials, de categoria internacional que porta alguns anys dedicant-se a aquestes estructures)".

El senyor Cámara Niño, en aquesta mateixa data (10 juny 1969) escriví una carta a Emilio Pérez Piñero, que reproduïxo a continuació, fragmentàriament, tant per l'interès que té pel futur Museu Dalí, com pel record afectuós al seu autor, que ens portà la solució del gran element arquitectònic i tan peculiar que és el Museu Dalí, ara una de les siluetes